

Балдук Г.П.
аспірант кафедри менеджменту та управління проектами¹,
Балдук П.Г.
к.т.н., приват-професор кафедри будівельної механіки¹,
¹Одеська державна академія будівництва та архітектури,
м. Одеса, Україна

АКТУАЛЬНІСТЬ ВИЗНАЧЕННЯ ПОТЕНЦІАЛУ УСПІШНОСТІ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ ТА ПРОЕКТУ В ЦІЛОМУ

Вступ. Управління проектами з кожним роком все більше інтегрується в будівельну галузь, але окрім успішних проектів є і такі що зазнали невдачу.

Невдачі проектів пов'язані з перевищення бюджету, часу реалізації проекту, недофінансуванням, не задоволенням зацікавлених сторін, не відповідності кінцевого продукту вимогам щодо якості, неякісним управлінням тощо. Але наразі слід обов'язково зазначити одну з найважливіших особливостей проектів будівельної галузі. Так не задоволення очікувань, та перевищення планових показників не несуть загрозу життю людей, в той час як недофінансування, неякісним управлінням та незадовільна якість кінцевого продукту може привести к людським жертвам та псуванню майна.

Аналіз основних досягнень і літератури. Кожен проект в будівельної галузі є унікальним, він має свою неповторні обмеження та середу реалізації, але всі ці проекти мають й багато спільного. Так запорукою успіху, будь якого проекту незалежно від галузі, вважається наявність заздалегідь продуманого чіткого плану управління, мінімізації ризиків та відхилень від плану в процесі реалізації, а також ефективного управління змінами.

Але якщо всі менеджери проектів чітко розуміють запоруки успіху, чому ж тоді проекти терплять невдачі?

Під невдачею будівельного проекту ми розуміємо - перевищення бюджету, часу реалізації проекту, не задоволення очікувань зацікавлених сторін, не відповідності кінцевого продукту вимогам щодо якості.

В статті «Аналіз ризиків будівельних проектів у галузі житлового будівництва» [1]. А.І.Рибак та І.Б. Азарова виділяють такі основні причини невдачі будівельних проектів у галузі житлового будівництва: неякісне планування; несприятливі обставини; неточний або недостатній обмін даними; недоліки

контролю над зовнішнім та внутрішнім середовищем проекту; не якісна система управління проектом; неякісно сформовані на початку вимоги до об'єкту; зміни в ході будівництва; не якість проектної документації; не здатність сторін до компромісу.

В статті Т.Г.Фесенко та Д.М.Мінаєв «Клієнтоцентризм в управлінні комунікаціями проектів (на прикладі житлового будівництва)» [2], стверджують що мешканці багатоповерхівок, мають низький рівень задоволення від об'єкта житлового будівництва у цілому, через те що забудовник не облаштував прибудинкову територію.

В той же час Е.В.Колосова в своїй статті «Аналіз проблем реалізації будівельних проектів» [3], стверджує що одною з основних проблем є затримки по строках з реалізації етапів проекту; затримки по строках виконання робіт та зриву поставок; сумнівна якість проектної документації; відсутність в повному обсязі вихідних даних.

Завдяки аналізу статистичних даних причин аварій у будівництві можливо також виділити чинники, що призводять до невдачі будівельних проектів: недоробки в нормах проектування; невдалі проектні рішення; низька якість будівельних матеріалів; неякісне виготовлення та монтаж; недоліки при експлуатації; збіг несприятливих обставин.

В класичному варіанті, для забезпечення успішності проекту, ми аналізуємо факти та ризики, наведені нам як причину по яким проект може зазнати невдачі, і намагаємося придумати або застосувати вже існуючий метод для їх невілювання.

Необхідно відзначити, що факти та ризики, які ми аналізуємо є наслідком якогось управлінського рішення. Якщо рішення було б успішним, то навряд чи б ми розглядали його наслідок як такий, що негативно позначився на успішності проекту. По суті застосовуючи контр заходи, ми боремося з наслідками управлінських рішень, а не з причинами виникнення цих наслідків.

Тому замість того щоб, витратити додатковий час та кошти на аналіз наслідків управлінських рішень та купу контр заходів, потрібно з самого початку ще на етапі вибору управлінського рішення обирати рішення з високим потенціалом успіху. Так само і з управлінням проекту в цілому, ще до початку його реалізації потрібно

оцінити потенціал його успіху, і якщо він виявиться не задовільним почати вносити зміни для його поліпшення, або відмовитися від реалізації проекту в загалі.

Висновки. Будь який «будівельний проект», має не тільки комерційне, а ще і надзвичайно вагоме соціально-побутове значення. У зв'язку з чим, для проектів будівельної галузі, не можна просто констатувати провал проекту, або його незадовільну якість. виправляти помилки в проектах будівельної галузі надзвичайно складно, це потребує вагомого фінансування та часу, якого зазвичай не вистачає. Тому, на наш погляд, щоб уникнути такого сумного результату, надзвичайно актуально перед реалізацією проекту визначити потенціал успішності проекту (ПУП), та просто не починати його якщо показник ПУП буде незадовільним, а при управлінні проектом приймати управлінські рішення виключно з високим потенційно успішні (ПУР), чим забезпечувати та підіймати вже існуючий потенціал проекту в цілому. Визначення ПУП та ПУР і буде ціллю наших подальших досліджень.

Список літератури

1. Рибак А.І., Азарова І.Б. Аналіз ризиків будівельних проектів у галузі житлового будівництва // Вісник НТУ «ХПІ» №3(1046) – Харків: НТУ «ХПІ», 2014. – 146 с. – С. 3-7.

2. Фесенко Т. Г., Мінаєв Д. М. Клієнтоцентризм в управлінні комунікаціями проектів (на прикладі житлового будівництва) // ВЕЖПТ. 2014. №3 (71).

URL:<http://cyberleninka.ru/article/n/klientotsentrizm-v-upravlinni-komunikatsiyami-proektiv-na-prikladi-zhitlovogo-budivnitstva> (дата обращения: 01.12.2016).

3. Колосова Е.В. Анализ проблем реализации строительных проектов // Информационное агентство "ПРОАтом", Санкт-Петербург. 2012 URL:<http://www.proatom.ru/modules.php?name=News&file=article&sid=3743> (дата обращения: 01.12.2016).